

Shemini שְׁמִינִי Eighth

Vayikra/Leviticus 9:1-11:47

The name of our parasha this week is Shemini (eighth) and it is found in the first verse:

Vayikra 9:1 It came to pass on the eighth (Shemini - שְׁמִינִי) day that Moshe called Aharon and his sons and the elders of Israel.

The commands for the eighth day are conspicuously absent from the book of Shemot (Exodus) and all instructions in Vayikra until now. Through much effort, the nation has built this Tabernacle for יהוה. Last week, we read of the seven days of consecration during which the priests were made ready for their tasks. Now, unexpectedly, we are made aware of an extra day. What is the explanation for and the significance of the “8th day”?

The sudden appearance of the 8th day seems to imply that this day, while a continuation of the seven days that preceded it, actually had a significance of its own. Therefore, it will begin its own chapter and its own parasha. Since there are seven days in the creation week, it follows that the number seven alludes to the cycle of the natural world. Eight would therefore point to that which is beyond the world...that which is infinite, godly, and spiritual.

Catch the preview here of Yeshua. Man alone is not able to mix the earthly (matter) and the spiritual. But this is not a problem for our Creator. Just as He breathed life (spiritual) into Adam (earthly), our Heavenly Father has His ways of joining the two. When a man follows יהוה's commandments to perform a particular task, we witness an incredible fusion of the earthly with the spiritual. The 613 commandments are, in effect, 613 bridges between “seven” and “eight”. Thus we can say that it is through the observance of His commandments that His Spiritual Presence will become visible within this physical world.

This gives even more significant meaning to the description of Yeshua:

John 1:14 And the Word (spiritual) became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth.

Through the keeping of the commandments, we also enter into and reflect the spiritual realm. This is why Yeshua pointed us in the direction of obedience as an expression of our love for Him:

John 14:15 “If you love Me, keep My commandments.

On the 8th day, the “glory of Elohim” appeared to all the people:

Shemini שְׁמִינִי Achtste

Vayikra/Leviticus 9:1-11:47

De naam van onze parasha van deze week is Shemini (achtste) en wordt in het eerste vers gevonden:

Vayikra 9:1 Het gebeurde op de achtste (Shemini - שְׁמִינִי) dag dat Moshe Aharon en zijn zonen en oudsten van Israël riep.

De geboden voor de achtste dag zijn in het boek Shemot (Exodus) en alle instructies in Vayikra tot nu toe opvallend afwezig. Met veel inspanning heeft de natie dit Tabernacle voor יהוה gebouwd. Vorige week lasen wij van de zeven dagen inwijding waarin de priesters voor hun taken werden klaar gemaakt. Nu, onverwacht, worden wij van een extra dag bewust gemaakt. Wat is de verklaring voor en de betekenis van de “8ste dag”?

De plotse verschijning van de 8ste dag lijkt te impliceren dat deze dag, hoewel een voortzetting van de zeven voorafgaande dagen, eigenlijk een betekenis op zich had. Daarom zal het zijn eigen hoofdstuk en eigen parasha starten. Aangezien er zeven dagen in de scheppingsweek zijn, volgt daaruit dat het getal zeven op de cyclus van de natuurlijke wereld wijst. Acht zou daarom naar dat wat voorbij de wereld is verwijzen... dat wat oneindig, goddelijk en geestelijk is.

Zie hier Yeshua in beeld komen. De mens kan alleen het aardse (materiële) niet met het geestelijke vermengen. Maar dat is geen probleem voor onze Schepper. Net zoals Hij het leven (geestelijk) in Adam (aardse) ademde, heeft onze Hemelse Vader Zijn manieren om de twee te koppelen. Wanneer een mens יהוה's geboden volgt om een bepaalde taak uit te voeren, getuigen wij van een ongelooflijke fusie van het aardse met het geestelijke. De 613 geboden zijn in feite 613 bruggen tussen “zeven” en “acht”. Wij kunnen dus zeggen dat door de naleving van Zijn geboden, Zijn Geestelijke Aanwezigheid in deze fysieke wereld zichtbaar zal worden.

Dit geeft zelfs nog meer betekenis aan de beschrijving van Yeshua:

Joh. 1:14 En het Woord (geestelijk) werd vlees en verbleef onder ons, en wij zagen Zijn glorie, de glorie als van de eniggeborene van de Vader, vol van gunst en waarheid.

Door het houden van de geboden, gaan wij ook in het geestelijke koninkrijk binnen en weerspiegelen het. Dit is waarom Yeshua ons in de richting van gehoorzaamheid wees als een uitdrukking van onze liefde voor Hem:

Joh. 14:15 Als u van Mij houdt, houdt Mijn geboden.

Op de 8ste dag, verscheen de “glorie van Elohim” aan alle mensen:

Vayikra 9:23 And Moshe and Aharon went into the Tabernacle of Meeting, and came out and blessed the people. Then the glory of יהוה appeared to all the people,

Vayikra 9:23 En Moshe en Aharon gingen in de Tabernakel van Samenkomst, en kwamen buiten en zegenden het volk. Toen verscheen de glorie van יהוה aan heel het volk,

We would expect then, that with other mentions of the number eight in Scripture, we would see a spiritual connection. Here are a few examples:

Wij zouden dan verwachten met andere vermeldingen van het getal acht in de Schrift een geestelijk verband te zien. Hier zijn een paar voorbeelden:

- **Bereshith/Genesis 17:12** “He who is eight days old among you shall be circumcised, every male child in your generations, he who is born in your house or bought with money from any foreigner who is not your descendant. 13 “He who is born in your house and he who is bought with your money must be circumcised, and My covenant shall be in your flesh for an everlasting covenant. - The earthly picture of circumcision on the 8th day links a child to the everlasting (spiritual) covenant.
- **Shemot/Exodus 22:30** “Likewise you shall do with your oxen and your sheep. It shall be with its mother seven days; on the eighth day you shall give it to Me. - On the 8th day, a firstborn animal was taken from its mother to be given to יהוה.
- **Vayikra 14:8** “He (metzora, loosely translated as leper) who is to be cleansed shall wash his clothes, shave off all his hair; and wash himself in water; that he may be clean. After that he shall come into the camp, and shall stay outside his tent seven days.... 10 “And on the eighth day he shall take two male lambs without blemish, one ewe lamb of the first year without blemish, threenths of an ephah of fine flour mixed with oil as a grain offering, and one log of oil.... 23 “He shall bring them to the priest on the eighth day for his cleansing, to the door of the Tabernacle of Meeting, before יהוה. - After 7 days of counting his purity, on the 8th day he is able to be cleansed and come before the presence of יהוה.
- **Vayikra 23:16** ‘Count fifty days to the day after the seventh Sabbath; then you shall offer a new grain offering to יהוה. - The seven weeks of seven days are to be regarded as a parallel on the same model as a single counting of seven days, but one which is done seven times (7 x 7), followed by the 8th day which we know to be Shavuot (Pentecost). It was on this same day that יהוה’s glory was revealed as a consuming fire on Mount Sinai when He gave the children of Israel the Ten Words (Commandments). Centuries later the appearance of His glory was repeated on another 8th day Shavuot (Acts 2:1-3).
- **Vayikra 23:33** Then יהוה spoke to Moshe, saying, 34 “Speak to the children of Israel, saying: ‘The fifteenth day of this seventh month shall be the Feast of Tabernacles for seven days to יהוה...36 ‘For seven days you shall offer an offering made by fire to יהוה. On the eighth day you shall have a holy convocation, and you shall offer an offering made by fire to יהוה. It is a sacred assembly, and you shall do no customary work on it. - The 8th day following seven days of Sukkot is called “Hashmini
- **Bereshith/Gen. 17:12** Hij die onder u acht dagen oud is, zal worden besneden, elk mannelijk kind in uw generaties, hij die in uw huis geboren is of met geld gekocht is van om het even welke vreemdeling die niet uw nakomeling is. 13 Hij die in uw huis geboren is en hij die met uw geld is gekocht moeten worden besneden, en Mijn verbond zal in uw vlees tot een eeuwig verbond zijn. - Het aardse beeld van besnijden op de 8ste dag verbindt een kind met het eeuwige (geestelijke) verbond.
- **Shemot/Ex. 22:30** Op gelijke wijze zult u met uw ossen en uw schapen doen. Het zal zeven dagen bij zijn moeder zijn; op de achtste dag zult u het aan Mij geven. - Op de 8ste dag, werd een eerstgeboren dier van zijn moeder genomen om aan יהוה gegeven te worden.
- **Vayikra 14:8** Hij (metzora, vrij vertaald als melaatse) die gereinigd moet worden, zal zijn kleren wassen, al zijn haar afscheren, en zich in water wassen, zodat hij schoon zal zijn. Daarna zal hij in het kamp komen en zeven dagen zal buiten zijn tent blijven 10 en op de achtste dag zal hij twee mannelijke lammeren zonder smet, één oilam van het eerste jaar zonder smet, nemen drie tienden van een ephah fijne bloem met olie gemengd als graanoffergave, en één log olie 23 Hij zal ze op de achtste dag naar de priester voor zijn reiniging brengen, naar de deur van de Tabernakel van Samenkomst, vóór יהוה. - Na 7 dagen van zijn zuiverheid tellen, kan hij op de 8ste dag worden gereinigd en vóór יהוה verschijnen.
- **Vayikra 23:16** Tel vijftig dagen tot de dag na de zevende Sabbath; dan zult u יהוה een nieuwe graanoffergave aanbieden. - De zeven weken van zeven dagen moeten worden beschouwd als een parallel op hetzelfde model als een enkele telling van zeven dagen, maar één die zeven keer (7 x 7) wordt gedaan, gevolgd door de 8ste dag die wij als Shavuot (Pinksteren) kennen. Het was op dezelfde dag dat יהוה’s glorie als een verteerend vuur op de berg Sinai werd geopenbaard toen Hij de kinderen van Israël de Tien Woorden (Geboden) gaf. Eeuwen later werd de verschijning van Zijn glorie herhaald op een andere 8ste dag Shavuot (Hand. 2:1-3).
- **Vayikra 23:33** Toen sprak יהוה tot Moshe, zeggend: 34 “Spreek tot de kinderen van Israël, zeggend: ‘De vijftiende dag van deze zevende maand zal het Feest van Tabernakels gedurende zeven dagen voor יהוה zijn... 36 Want zeven dagen zijn u een gave door vuur gebracht aan יהוה aanbieden. Op de achtste dag zult u een heilige bijeenroeping hebben, en zult u een gave door vuur gebracht aan יהוה aanbieden. Het is een heilige samenkomst, en u zult daarop geen gebruikelijk werk doen. - De 8ste dag die op de zeven dagen van

Atzeret (הַשְּׁמִינִי עֲצָרָה). Since we know that a day is likened to a thousand years, Hashmini Atzeret can be seen as a picture of the eternity that occurs after man's 7,000 years on earth. It is the time of the New Heavens and the New Earth that we read about in Revelation 21 and 22.

The 8th day represents a level of holiness that transcends normal time and space. You could think of it as a time of becoming "one with the Almighty" versus being "one with the world". Isn't that what Yeshua prayed for in the garden before His crucifixion?

John 17:11 "Now I am no longer in the world, but these are in the world, and I come to You. Holy Father, keep through Your name those whom You have given Me, that they may be one as We are...23 "I in them, and You in Me; that they may be made perfect in one, and that the world may know that You have sent Me, and have loved them as You have loved Me.

So now the big question... which day of the week did Yeshua resurrect on? Was it the 7th day (Sabbath) or the 1st day of the week, which could also be seen as the 8th day? Remember that seven is a picture of the creation week...this represents the earthly. Eight brings us to a connection with the spiritual. Since we've "been crucified with Messiah", we have crossed over with Him from the earthly into the spiritual. We have become "set apart"...that is, "holy". Isn't it logical to think that after Yeshua completed His final week of seven days which ended on Shabbat (in the same way man will have seven thousand years ending with the Shabbat Millennium), that at the moment the 7th turned into the 8th day....RESURRECTION!!

Now let's return to Vayikra and to the priests who have just spent seven full days learning every minute detail of יהוה's Tabernacle and their role in the rituals that will be performed there. It is a time of "circumcision of the heart" as they put away every fleshly inclination that will prevent them from properly performing their spiritual duties. As the Tabernacle is a picture of the perfected body of Messiah, the unity and the bonding that occurred there must have been incredible. They were prepared to be the vessels used by יהוה to draw all of Israel nearer to the Kingdom.

Let's draw one more parallel with a past occurrence and the 8th day. On the 1st day of the creation week, Elohim said:

Bereshith/Genesis 1:3 ... "Let there be light"; and there was light.

The light of the 1st day is the illumination the Almighty created. The light of the 8th day (a 1st day in a second cycle) is the illumination that He teaches US to make. Our oneness with the Messiah and with each other creates a Tabernacle that illuminates and gives light to the world!

Sukkot volgt, wordt "Hashmini Atzeret" (הַשְּׁמִינִי עֲצָרָה) genoemd. Aangezien wij weten dat een dag met duizend jaar wordt vergeleken, kan Hashmini Atzeret als beeld van de eeuwigheid worden gezien die na de 7.000 jaar van de mens op aarde komt. Het is de tijd van de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde waarover wij in Opb.21 en 22 lezen.

De 8ste dag vertegenwoordigt een niveau van heiligheid dat de normale tijd en ruimte overstijgt. Je zou het kunnen zien als een tijd van "één met de Almachtige" worden tegenover het "één met de wereld" zijn. Is dat niet waarvoor Yeshua in de hof vóór Zijn kruisiging bad?

Joh. 17:11 Nu ben Ik niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U. Heilige Vader, bewaar door Uw naam hen die U Mij hebt gegeven, opdat zij één kunnen zijn zoals Wij zijn ... 23 Ik in hen, en U in Mij; opdat zij perfect in één kunnen worden gemaakt, en opdat de wereld kan weten dat U Mij hebt gestuurd en van hen hebt gehouden zoals U van Mij hebt gehouden.

Dus nu de grote vraag... welke dag van de week verrees Yeshua? Was het de 7de dag (Sabbat) of de 1ste dag van de week, die ook als de 8ste dag kon worden gezien? Bedenk dat zeven een beeld van de scheppingsweek is... dit vertegenwoordigt het aardse. Acht leidt ons naar een verband met het geestelijke. Aangezien wij "met Messiah gekruisigd werden", zijn wij met Hem van het aardse tot in het geestelijke overgestoken. Wij zijn "apart gezet" ... d.w.z. "heilig" geworden. Is het niet logisch om te denken dat, nadat Yeshua zijn laatste week van zeven dagen voltooide die op Shabbat eindigde (zo zal de mens op dezelfde manier zeven duizend jaar hebben die met de Millennium Shabbat eindigt), op het moment dat de 7de overging in de 8ste dag....VERRIJZENIS!!

Nu, laten we teruggaan naar Vayikra en de priesters die net zeven volledige dagen hebben doorgebracht met elk miniem detail te leren van יהוה's Tabernakel en hun rol in de rituelen die daar zullen worden verricht. Het is een tijd van "besnijdenis van het hart" aangezien zij elke vleeselijke neiging wegdoen die hen zal verhinderen hun geestelijke plichten behoorlijk uit te voeren. Aangezien het Tabernakel een beeld van het volmaakte lichaam van Messiah is, moet de eenheid en de binding die daar plaatsvond ongelooflijk zijn geweest. Zij waren klaar om de vaten te zijn die door יהוה worden gebruikt om gans Israëel nader tot het Koninkrijk te brengen.

Laten we nog één parallel tekenen met een gebeuren uit het verleden en de 8ste dag. Op de 1ste dag van de scheppingsweek zei Elohim:

Bereshith/Gen. 1:3 ... "Laat daar licht zijn"; en er was licht.

Het licht van de 1ste dag is de verlichting die de Almachtige schiep. Het licht van de 8ste dag (een 1ste dag in een tweede cyclus) is de verlichting die Hij ONS leert maken. Onze vereniging met Messiah en met elkaar creëert een Tabernakel dat verlicht en licht aan de wereld geeft! Elohim begon met

Elohim began with light, and then He created the earth as a dwelling for mankind. Now the Israelites have built the Tabernacle as a dwelling for יהוה. Then, on the 8th day, this dwelling will be filled with light and with the Presence, in the form of the fire that consumed the sacrifices, and the light of the Menorah!

The most dramatic fire will come, however, when the enemies of יהוה that surround Jerusalem will be destroyed. It will come at the end of the 7th day or the 7 thousand years, and it will usher us into the 8th:

Revelation 20:7 Now when the thousand years have expired, Satan will be released from his prison 8 and will go out to deceive the nations which are in the four corners of the earth, Gog and Magog, to gather them together to battle, whose number is as the sand of the sea. 9 They went up on the breadth of the earth and surrounded the camp of the saints and the beloved city. And fire came down from Yah out of heaven and devoured them.

As we return to our parasha, a single verse brings our story to its climax:

Vayikra 9:23 And Moshe and Aharon went into the Tabernacle of Meeting, and came out and blessed the people. Then the glory of יהוה appeared to all the people,

However, the celebration will soon turn to tragedy:

Vayikra 10:1 Then Nadav and Avihu, the sons of Aharon, each took his censer and put fire in it, put incense on it, and offered strange fire (aish zarah - אֵשׁ זָרָה) before יהוה, which He had not commanded them. 2 So fire went out from יהוה and devoured them, and they died before יהוה. 3 And Moshe said to Aharon, "This is what יהוה spoke, saying: 'By those who come near Me I must be regarded as holy; And before all the people I must be glorified.' "So Aharon held his peace.

Throughout the ages, Torah commentators have wrestled with the meaning of this unexpected and troubling incident. We first met Nadav and Avihu in Shemot where they were invited to ascend to worship before יהוה:

Shemot 24:1 Now He said to Moshe, "Come up to יהוה, you and Aharon, Nadav and Avihu, and seventy of the elders of Israel, and worship from afar... 9 Then Moshe went up, also Aharon, Nadav, and Avihu, and seventy of the elders of Israel, 10 and they saw the Elohim of Israel. And there was under His feet as it were a paved work of sapphire stone, and it was like the very heavens in its clarity. 11 But on the nobles of the

licht, en toen schiep Hij de aarde als een verblijf voor de mensheid. Nu hebben de Israëlieten de Tabernakel als een woning voor יהוה gebouwd. Toen, op de 8ste dag, zal deze woning met licht en met de Aanwezigheid worden gevuld, in de vorm van het vuur dat de offers verteerde, en het licht van de Menorah!

Het meest dramatische vuur zal echter komen, wanneer de vijanden van יהוה die Jeruzalem omringen zullen worden vernietigd. Dat zal aan het eind van de 7de dag of de 7 duizend jaar komen, en het zal ons in de 8ste leiden:

Opb. 20:7 Wanneer nu de duizend jaar verlopen zijn, zal Satan uit zijn gevangenis worden vrijgelaten 8 en zal uitgaan om de naties te bedriegen die in de vier hoeken van de aarde zijn, Gog en Magog, om hen samen tot de strijd te verzamelen, waarvan het aantal als het zand van de zee is. 9 Zij trokken over de breedte van de aarde uit en omsingelden het kamp van de heiligen en de geliefde stad. En vuur kwam neer vanuit Yah uit de hemel en verslond hen.

Als wij naar onze parasha terugkeren, brengt één enkel vers ons verhaal tot z'n climax:

Vayikra 9:23 En Moshe en Aharon gingen in de Tabernakel van Samenkomst, en kwamen naar buiten en zegenden het volk. Toen verscheen de glorie van יהוה aan het volk,

Nochtans zal de viering spoedig in een tragedie veranderen:

Vayikra 10:1 Toen namen Nadav en Avihu, de zonen van Aharon, elk zijn wierookvat en deden daarin vuur, deden er wierook op, en boden vreemd vuur (aish zarah - אֵשׁ זָרָה) aan vóór יהוה, wat Hij hen niet had geboden. 2 Dus ging vuur uit van יהוה en verslond hen, en zij stierven vóór יהוה. 3 En Moshe zei tot Aharon: "Dit is wat יהוה sprak, zeggend: 'Door hen die dichtbij Mij komen moet Ik als heilig worden beschouwd; en vóór heel het volk moet Ik worden verheerlijkt.' "Zo behield Aharon zijn kalmte.

Door de eeuwen hebben de Torah commentators geworsteld over de betekenis van dit onverwachte en verontrustende incident. Wij ontmoetten Nadav en Avihu eerst in Shemot waar zij werden uitgenodigd op te gaan om vóór יהוה te aanbidden:

Shemot 24:1 Nu zei Hij tot Moshe: "Kom op tot יהוה, u en Aharon, Nadav en Avihu, en zeventig van de oudsten van Israël, en aanbid vanuit de verte... 9 Toen ging Moshe op, ook Aharon, Nadav, en Avihu, en zeventig van de oudsten van Israël, 10 en zij zagen de Elohim van Israël. En er was onder Zijn voeten als een betegeld werk van saffiersteen, en het was als de eigenlijke hemel in zijn helderheid. 11 Maar op de edelen van de

children of Israel He did not lay His hand. So they saw Elohim, and they ate and drank.

kinderen van Israël legde Hij Zijn hand niet. Zo zagen zij Elohim, en zij aten en dronken.

Vayikra 10:1 tells us that Nadav and Avihu offered “strange fire” (אֵשׁ זָרָה), also translated as “alien fire”, “unfitting fire”, or “profane fire”. Simply put, this fire is something that is outside the realm of what is permitted...that is to say, they have failed to observe a boundary. To quote Nehama Leibowitz:

“These two men, who had been privileged to see God face to face, were perhaps so dazzled by the Holy Presence that they thought that they could once again approach the Holy One and present an offering of their own.”

The sages offer many explanations for their failures:

1. They drank too much wine
2. They entered the Holy of Holies
3. They were not wearing the proper clothing
4. They took fire from somewhere besides the Altar
5. They went outside of Torah commands
6. They were attempting to exalt themselves as leaders

Chasidic thought explains that while they may have drank wine, their desire was not for the wine per se but rather, the heightened spiritual awareness that they thought could be obtained through drinking wine. So, not only did they enter the Sanctuary to be close to the Almighty, but they did so under the influence of alcohol, as they felt this would help them to come even closer by heightening their spiritual sensitivity.

However we interpret the phrase, “strange fire” (אֵשׁ זָרָה), the point is that they have improperly entered into the Presence of יהוה. Consequently, in measure for measure punishment, they are consumed. It is no coincidence that the Torah utilizes the same phrase for Elohim’s “consumption” of the offering upon the altar and the “devouring” of Nadav and Avihu:

Vayikra 9:24 and fire came out from before יהוה and consumed (וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל) the burnt offering and the fat on the altar. When all the people saw it, they shouted and fell on their faces.

Vayikra 10:2 And fire went out from יהוה and devoured them (וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל), and they died before יהוה .

So in the episode of Nadav and Avihu, we have seen fire mentioned three times. The first is the fire from heaven that consumed the burnt offering and ushered in the Presence of יהוה (9:24). The second was the “strange fire” offered by the two sons (10:1). Then the third was the counter-fire from heaven (10:2). The message is simple and serious. We have been entrusted with the fire of the Almighty. Fire warms and is a light, but it also burns. Our Elohim, who is the same yesterday, today and forever, is a consuming fire!

Vayikra 10:1 vertelt ons dat Nadav en Avihu “vreemd vuur” (אֵשׁ זָרָה) aanboden, ook vertaald als “buitenlands vuur”, “ongepast vuur”, of “wereldlijk vuur”. Eenvoudig gezegd is dit vuur iets dat buiten het gebied valt van wat toegelaten is ... d.w.z., zij hebben nagelaten een grens in acht te nemen. Om Nehama Leibowitz te citeren:

“Deze twee mensen, die bevoorrecht waren om God van aangezicht tot aangezicht te zien, waren misschien zo verblind door de Heilige Aanwezigheid dat zij dachten dat zij nogmaals de Heilige konden benaderen en een gave van henzelf aanbieden.”

De wijzen geven veel verklaringen voor hun mislukken:

1. Zij dronken teveel wijn
2. Zij gingen het Heilige der Heiligen in.
3. Zij droegen niet de juiste kleding
4. Zij namen vuur van ergens naast het Altaar
5. Zij gingen Torah geboden te buiten
6. Zij probeerden zich als leiders te verheffen

De Chassidische gedachte verklaart dat terwijl zij wijn kunnen hebben gedronken, hun verlangen niet naar de wijn op zich ging maar veeleer het verhoogde geestelijke bewustzijn dat zij meenden door het drinken van wijn te kunnen verkrijgen. Dus gingen zij niet alleen het Heiligdom in om dicht bij de Almachtige te zijn, maar zij deden dit onder invloed van alcohol, aangezien zij vonden dit hen zou helpen om nog dichter te komen door hun geestelijke gevoeligheid te verhogen.

Hoe wij de uitdrukking, “vreemd vuur” (אֵשׁ זָרָה) ook interpreteren, het punt is dat zij ongepast in de Tegenwoordigheid van יהוה zijn gekomen. Derhalve worden zij volgens ‘maat voor maat’ straf verteerd. Het is geen toeval dat de Torah dezelfde uitdrukking gebruikt voor Elohim’s “vertering” van de offer-gave op het altaar en het “verslinden” van Nadav en Avihu:

Vayikra 9:24 en vuur kwam van vóór יהוה uit en verteerde (וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל) de brand-offergave en het vet op het altaar. Toen heel het volk het zag, schreeuwden zij en vielen op hun aangezichten.

Vayikra 10:2 En vuur ging van יהוה uit en verslond hen (וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל), en zij stierven vóór יהוה.

In de episode van Nadav en Avihu, hebben wij dus drie keer vuur vermeld gezien. Het eerste is het vuur vanuit de hemel dat de brandoffergave verteerde en de Tegenwoordigheid van יהוה inleidde (9:24). Het tweede was het “vreemde vuur” door de twee zonen aangeboden (10:1). Dan het derde was het reactievuur vanuit de hemel (10:2). De boodschap is eenvoudig en ernstig. Wij zijn toevertrouwd met het vuur van de Almachtige. Vuur verwarmt en is een licht, maar het brandt ook. Onze Elohim, die gisteren, vandaag en altijd dezelfde is, is een verterend vuur!

Devarim/Deuteronomy 4:23 “Take heed to yourselves, lest you forget the covenant of יהוה your Elohim which He made with you... 24 “For יהוה your Elohim is a consuming fire, a jealous El.”

Hebrews 12:28 Therefore, since we are receiving a kingdom which cannot be shaken, let us have grace, by which we may serve Elohim acceptably with reverence and godly fear. 29 For our Elohim is a consuming fire.

The question still remains... were Nadav and Avihu rebellious to the extent of disobeying an explicit command of יהוה? This is hard to imagine, especially in light of their background and function as priests. So far we have dealt with the possible reasons for the fire being “strange”. Now let’s turn our attention to their possible motives.

The Sifra offers the following explanation:

“ ‘And Aharon’s sons Nadav and Avihu each took his censer’ – They, in their joy, since they saw a new fire (the heavenly fire), they came to add love to love.”

A further quote from Rabbi Zvi Shimon:

“Nadav and Avihu were so overjoyed by God’s acceptance of the sacrifices that they decided to add another offering. Their enthusiasm and excitement led them to instinctively perform deeds without contemplating their desirability and taking the proper precautions. The awesome love of God that Nadav and Avihu possessed overshadowed their fear of God. This imbalance, the overflowing of love unchecked by the restraining influence of the fear of God, led to the sin of Nadav and Avihu. In contrast to the ecstatic frenzied states characteristic of modes of worship in Eastern religions, the worship of God, as prescribed by the Torah, warns against a loss of control. Love must always be accompanied by the fear of God. It is the combination of the two which creates the desirable state of mind necessary for a close relationship with God.”

I believe it is most likely that Nadav and Avihu misunderstood their task as priests. They were searching for self-expression and an outlet for their creativity. As a result, they became absorbed in their own ideas, as they sought to continue their worship. They did not understand that it was יהוה, and only יהוה, who determines the framework for His worship. The Torah describes for us in great detail all the laws for worship. When we stray from these forms of worship, we offer up “strange fire”...even when it is through ignorance.

Proximity to holiness demands utmost care. Sins committed by the priests (remember you are priests according to the

Devarim/Deut. 4:23 Sla acht op uzelf, opdat u het verbond van יהוה uw Elohim niet vergeet dat Hij met u maakte ... 24 Want יהוה uw Elohim is een verterend vuur; een jaloeerse El.

Hebr. 12:28 Daarom, aangezien wij een koninkrijk ontvangen dat niet kan worden geschud, laat ons gunst hebben, waardoor wij Elohim aanvaardbaar met verering en goddelijke vrees kunnen dienen. 29 Want onze Elohim is een verterend vuur.

De vraag blijft ... waren Nadav en Avihu opstandig in de mate van het niet gehoorzamen van een expliciet gebod van יהוה? Dit is moeilijk in te denken, vooral gezien hun achtergrond en functie als priesters. Tot nu toe hebben wij de mogelijke redenen voor het “vreemde” van het vuur behandeld. Laten we nu onze aandacht richten op hun mogelijke motieven.

De Sifra reikt de volgende verklaring aan:

“ ‘En Aharon’s zonen Nadav en Avihu namen ieder zijn wierookvat’ - Zij, in hun vreugde, aangezien zij een nieuw vuur (het hemelse vuur) zagen, kwamen om liefde aan liefde toe te voegen.”

Een volgend citaat van Rabbin Zvi Shimon:

“Nadav en Avihu waren zo verrukt door God’s goedkeuring van de offers die zij besloten om nog een offergave toe te voegen. Hun enthousiasme en opwinding brachten hen ertoe om instinctief daden te stellen zonder de wenselijkheid te overwegen en de gepaste voorzorgen te nemen. De ontzagwekkende liefde van God die Nadav en Avihu bezaten overschaduwde hun vrees voor God. Deze onevenwichtigheid, de overlopende liefde die niet gecontroleerd wordt door de beperkende invloed van de vrees voor God, leidde tot de zonde van Nadav en Avihu. In tegenstelling tot de extatisch uitzinnige toestanden die kenmerkend is in de manieren van aanbidding in Oostelijke godsdiensten, waarschuwt de in de Torah voorgescreven aanbidding van God voor een verlies van controle. Liefde moet altijd vergezeld gaan van de vrees voor God. Het is de combinatie van beide die de wenselijke geestestoestand scheidt, noodzakelijk voor een nauwe relatie met God.”

Ik geloof het meest waarschijnlijk is dat Nadav en Avihu hun taak als priesters verkeerd begrepen. Zij zochten naar zelf-expressie en een uitlaatklep voor hun creativiteit. Dientengevolge gingen zij op in hun eigen ideeën, aangezien zij zochten om hun verering voort te zetten. Zij begrepen niet dat het יהוה was, en alleen יהוה, die het kader voor Zijn aanbidding bepaalt. De Torah beschrijft voor ons zeer gedetailleerd alle regels voor aanbidding. Wanneer wij deze vormen van verering loslaten, bieden wij “vreemd vuur” aan... zelfs wanneer het door onwetendheid is.

Heiligheid benaderen vereist uiterste zorg. De zonden begaan door de priesters (bedenk dat u priesters volgens de orde van

order of Melchizedek) in the Tabernacle (unified body of Messiah) are especially dreadful:

Luke 12:48....For everyone to whom much is given, from him much will be required; and to whom much has been committed, of him they will ask the more.

With these thoughts in mind, we understand how it may have been possible that Nadav and Avihu may have not had it in their hearts to intentionally sin against יהוה. Still because of their training and the holiness that they were to exemplify, mistakes could not be made. When in the Presence of the Almighty, His commands must be followed precisely. There is no room for human initiative, arising from human feelings. Elohim dealt with them sternly for an offence prompted by the love of and yearning for Him. Thus we learn the lesson that our Elohim is holy. Men tend to favor and excuse those near to them, but our Elohim increases His expectations of His chosen ones:

Amos 3:2 “You only have I known of all the families of the earth; Therefore I will punish you for all your iniquities.”

Our very election as partners in the covenant puts us in a position of living out holiness:

Philippians 2:12 Therefore, my beloved, as you have always obeyed, not as in my presence only, but now much more in my absence, work out your own salvation with fear and trembling; 13 for it is Yah who works in you both to will and to do for His good pleasure.

1 Peter 4:17 For the time has come for judgment to begin at the house of Elohim; and if it begins with us first, what will be the end of those who do not obey the gospel of Yah? 18 Now “If the righteous one is scarcely saved, Where will the ungodly and the sinner appear?”

1 Peter 1:16 because it is written, “Be holy, for I am holy.” 17 And if you call on the Father, who without partiality judges according to each one’s work, conduct yourselves throughout the time of your stay here in fear;

There is one more little detail concerning Nadav and Avihu that I’d like to mention:

Vayikra 10:5 So they went near and carried them by their tunics out of the camp, as Moshe had said.

We are told that Nadav and Avihu were carried out “by their tunics”. This little detail indicates that they were not completely consumed by the fire. It appears that their

Melchizedek bent) in de Tabernakel (verenigd lichaam van Messiah) zijn bijzonder vreselijk:

Luc. 12:48.... Want ieder aan wie veel wordt gegeven, van hem zal veel worden vereist; en aan wie veel is toegekend, van hem zullen zij des te meer vragen.

Met deze gedachten in het hoofd begrijpen wij hoe het mogelijk kan geweest zijn dat Nadav en Avihu het niet in hun harten kunnen gehad hebben om opzettelijk tegen יהוה te zondigen. Nochtans wegens hun opleiding en de heiligheid dat zij moesten illustreren, mochten geen fouten worden gemaakt. Wanneer zij in Tegenwoordigheid van de Almachtige waren, moesten Zijn geboden precies worden gevolgd. Er is geen ruimte voor menselijk initiatief, dat voortkomt uit menselijk gevoel. Elohim behandelde hen streng voor een inbreuk die door de liefde van en het sterke verlangen voor Hem wordt gewekt. Aldus leren wij de les dat onze Elohim heilig is. Mensen neigen om hen die hen nabij zijn te begunsten en te excuseren, maar onze Elohim verhoogt Zijn verwachtingen van Zijn uitverkorenen:

Amos 3:2 U alleen heb Ik gekend van alle families van de aarde; Daarom zal Ik u straffen voor al uw ongerechtigheden.

Onze eigenlijke verkiezing als partners in het verbond plaatst ons in een positie van leven uit heiligheid:

Filip. 2:12 Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd hebt gehoorzaamd, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar nu veel meer in mijn afwezigheid, werk uw eigen heil uit met vrees en beven; 13 want het is Yah die zowel het willen als het doen in u werkt om Zijn welbehagen.

1 Pet. 4:17 Want de tijd is gekomen voor het oordeel om bij het huis van Elohim te beginnen; en als het eerst met ons begint, wat zal het eind zijn van zij die het evangelie van Yah niet gehoorzamen? 18 Nu “als de rechtvaardige nauwelijks wordt gered, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?”

1 Pet. 1:16 daarom is geschreven: “Zijt heilig, want Ik ben heilig.” 17 En als u de Vader aanroept, die zonder partijdigheid oordeelt volgens ieders werk, gedrag uzelf doorheen de tijd van uw verblijf hier in vrees;

Er is nog één klein detail betreffende Nadav en Avihu dat ik zou willen vermelden:

Vayikra 10:5 Dus kwamen zij nader en droegen hen door hun tunieken uit het kamp, zoals Moshe had gezegd.

Ons wordt verteld dat Nadav en Avihu “met hun tunieken” werden buiten gedragen. Dit kleine detail wijst erop dat zij niet volledig door het vuur werden verteerd. Het lijkt dat hun

clothing was left intact. What type of clothing were the sons of Aharon wearing?

Shemot 28:39 “You shall skillfully weave the tunic of fine linen thread, you shall make the turban of fine linen, and you shall make the sash of woven work. 40 “ For Aharon’s sons you shall make tunics, and you shall make sashes for them. And you shall make hats for them, for glory and beauty.

Vayikra 8:13 Then Moshe brought Aharon’s sons and put tunics on them, girded them with sashes, and put hats on them, as יְהוָה had commanded Moshe.

The tunics of Nadav and Avihu were made of white linen. Now white linen would be an interesting topic to follow throughout the Scriptures, but for now let’s consider this verse:

Revelation 19:8 And to her it was granted to be arrayed in fine linen, clean and bright, for the fine linen is the righteous acts of the saints.

So...if the fine/white linen is a picture of the righteous acts of the saints, and the linen garments of Nadav and Avihu were not consumed by the fire, then their works survived the judgment! The good works that they had already done would not be forgotten by the Almighty Judge, despite the error they had made! Where have we heard about works being judged by fire?

1 Corinthians 3:10 According to the grace of Elohim which was given to me, as a wise master builder I have laid the foundation, and another builds on it. But let each one take heed how he builds on it. 11 For no other foundation can anyone lay than that which is laid, which is Yeshua the Messiah. 12 Now if anyone builds on this foundation with gold, silver, precious stones, wood, hay, straw, 13 each one’s work will become clear; for the Day will declare it, because it will be revealed by fire; and the fire will test each one’s work, of what sort it is.

2 Corinthians 5:10 For we must all appear before the judgment seat of Messiah, that each one may receive the things done in the body, according to what he has done, whether good or bad.

As believers in Yeshua, our faith has gained us forgiveness and acceptance by the Father. However, there is still this matter of being judged for our works.

Matthew 16:27 “For the Son of Man will come in the glory of His Father with His angels, and then He will reward each according to his works.

kleding intact werd gelaten. Welk soort kleding droegen de zonen van Aharon?

Shemot 28:39 U zult de tuniek vaardig van fijne linnendraad weven, u zult de tulband van fijn linnen maken, en u zult de sjerp van geweven werk maken. 40 Voor de zonen van Aharon zult u tunieken maken, en u zult sjerpen voor hen maken. En u zult hoeden voor hen maken, tot glorie en schoonheid.

Vayikra 8:13 Toen bracht Moshe Aharon’s zonen deed hen tunieken aan, omgorde hen met sjerpen, en zette hen hoeden op, zoals יְהוָה Moshe had geboden.

De tunieken van Nadav en Avihu werden gemaakt van wit linnen. Nu zou wit linnen een interessant onderwerp zijn om doorheen de Schrift na te gaan, maar laten we voor nu dit vers bekijken:

Opb. 19:8 En aan haar werd het verleend om in fijn linnen te worden opgesteld, schoon en schitterend, want het fijne linnen is de rechtvaardige daden van de heiligen.

Dus...als het fijne/witte linnen een beeld van de rechtvaardige daden van de heiligen is, en de linnen kleding van Nadav en Avihu niet door het vuur werden verteerd, dan overleefden hun werken het oordeel! De goede werken die zij reeds hadden gedaan zouden niet worden vergeten door de Almachtige Rechter, ondanks de fout die zij hadden gemaakt! Waar hebben wij gehoord over werken die door vuur worden de beoordeeld?

1 Kor. 3:10 Naar de gunst van Elohim die aan mij werd gegeven, heb ik als een wijze bouwmeester de fundering gelegd, en een andere bouwt daar op. Maar laat elkeen aandacht schenken hoe hij daarop voortbouwt. 11 Want geen andere fundering kan iemand leggen dan die is gelegd, welke Yeshua de Messiah is. 12 Nu, als iemand op de deze fundering bouwt met goud, zilver, kostbare stenen, hout, hooi, stro, 13 elk zijn werk zal duidelijk worden; want de Dag zal het verklaren, omdat die door vuur zal worden geopenbaard; en het vuur zal elk zijn werk testen, van welke soort het is.

2 Kor. 5:10 Want wij moeten allen vóór de oordeelzetel van Messiah verschijnen, opdat elkeen de in het lichaam gedane dingen kan ontvangen, volgens wat hij heeft gedaan, hetzij goed of slecht.

Als gelovigen in Yeshua, heeft ons geloof ons vergiffenis en goedkeuring door de Vader aangebracht. Nochtans, is er nog deze kwestie van voor onze werken te worden geoordeeld.

Mat. 16:27 Want de Zoon des Mensen zal komen in de glorie van Zijn Vader met Zijn engelen, en dan zal Hij elkeen volgens zijn werken belonen.

It is an error to presume that since we have received grace and forgiveness of our sins, the Father will now overlook a sin that is in direct disobedience to His Torah. Being a servant of the Most High is exciting and feels wonderful. However, to go forward into self initiated ministry without the anointing of the Messiah and according to the truth, is treading in dangerous territory. Man's theology and doctrines can also be a hazard. A perilous phrase we hear often in our day is... "There is more than one way to approach God."

Proverbs 14:12 There is a way that seems right to a man, But its end is the way of death.

In Vayikra 9:12-21 we read of the five animals which were offered as a part of the 8th day sacrifices. First let's take a look at each animal relating them to other occurrences in Torah:

- **Goat** – represents atonement for the tribes' participation in the sale of Yosef (whose coat was dipped in goat's blood - Bereshith 37:31)
- **Calf** – atones for the sin of the golden calf
- **Lamb** – serves as a reminder of the Pesach (Passover) Lamb which is a rejection of Egyptian idolatry

Peace offerings – meant to thank the Almighty for the above-mentioned sins

- **Ox** – thanksgiving for atoning for selling Yosef, since Moshe refers to Yosef as an ox (Devarim 33:17)
- **Ram** – signifies the act of teshuva (repentance) to Elohim, symbolized by the blowing of a shofar (made of a ram's horn)

How do these animal offerings reveal the "hidden mysteries" of the ultimate offering of Yeshua? Nick Amic provides us with insights on each:

- **Goat** – two identical goats were offered every Yom Kippur (Vayikra 16:7-11) one for a sin offering, the other to Azazel (literally the "goat that departs"). This is akin to the Brit Chadasha's (New Testament's) mention of two Adam's – the first Adam that "departed", and the second Adam (Yeshua) that served as a sin offering (Romans 5:12-19).
- **Calf** – appears in the parable of the prodigal's son – where a "fatted calf" was slaughtered (Luke 15:23-30 discusses the dispute of the older son [Judah], over the killing of the calf for the unworthy son [Israel/nations])
- **Lamb** – represents the Lamb of Yah (John 1:29,36)
- **Ox** – reminds us of how Yosef is an archetype of Yeshua. Yosef was sold out by his own brothers (cf. Matthew 26:14-16), unjustly convicted of a crime he didn't commit, rose to power among the Gentiles, and is later revealed to his brothers who were originally blinded to him (Luke 2:30-32).
- **Ram** – alluded to in the shofar blast, announcing the return of the Messiah (1 Corinthians 15:52). It was also Abraham's substitute sacrifice instead of Isaac.

Het is een fout om te veronderstellen dat aangezien wij gunst en vergeving van onze zonden hebben ontvangen, de Vader nu een zonde die in flagrante ongehoorzaamheid aan Zijn Torah is door de vingers zal zien. Een dienaar van de Allerhoogste zijn, is opwindend en voelt prachtig. Nochtans, voortgaan in een zelf gestarte bediening zonder de zalving van de Messiah en overeenkomstig de waarheid, is op gevaarlijk terrein treden. Theologie van mensen en doctrines kunnen ook een gevaar zijn. Een gevaarlijke uitdrukking die wij vandaag vaak horen is... "Er is meer dan één manier om God te benaderen."

Spr. 14:12 Er is een weg die voor een mens juist lijkt, maar zijn einde is de weg van dood.

In Vayikra 9:12-21 lezen wij van de vijf dieren die werden aangeboden als onderdeel van de 8ste dag offers. Laten we eerst naar elk dier kijken m.b.t. hun voorkomen op andere plaatsen in Torah:

- **Geit** - vertegenwoordigt verzoening voor het aandeel van de stammen in de verkoop van Yosef (wiens mantel in geitenbloed werd gedompeld - Bereshith 37:31)
- **Kalf** - verzoent voor de zonde van het gouden kalf
- **Lam** - dient als herinnering aan het Pesach (Voorbijgaan) Lam dat een afwijzing van Egyptische afgoderij is

Vredeoffergaven - bedoeld om de Almachtige te danken voor de bovengenoemde zonden

- **Os** - dankzegging voor verzoenen voor het verkopen van Yosef, wegens dat Moshe naar Yosef als een os verwijst (Devarim 33:17)
- **Ram** - betekent het doen van teshuva (bekeren) tot Elohim, gesymboliseerd die door het blazen van een shofar (gemaakt van een ramshoorn)

Hoe openbaren deze dierlijke offergaven de "verborgen geheimen" van de uiteindelijke offergave van Yeshua? Nick Amic voorziet ons van inzicht over elk:

- **Geit** - twee identieke geiten werden elke Yom Kippur aangeboden (Vayikra 16:7-11) één voor een zonde offergave, het andere aan Azazel (letterlijk de "geit die vertrekt"). Dit is verwant aan de Brit Chadasha (Nieuw Testament) vermelding van twee Adam's – de eerste Adam die "vertrok", en de tweede Adam (Yeshua) die als een zonde offergave dienden (Rom. 5:12-19).
- **Kalf** - verschijnt in de gelijkenis van de verloren zoon - waar een "gemest kalf" werd geslacht (Luc. 15:23-30 bespreekt het geschil van de oudere zoon [Judah], over het doden van het kalf voor de onwaardige zoon [Israël/naties])
- **Lam** - vertegenwoordigt het Lam van Yah (Joh. 1:29,36)
- **Os** - herinnert ons eraan hoe Yosef een prototype van Yeshua is. Yosef werd verkocht door zijn eigen broers (cf. Mat. 26:14-16), onterecht veroordeeld voor een misdaad die hij niet beging, namen toe in macht onder de niet-Joden, en wordt later geopenbaard aan zijn broers die hem aanvankelijk niet zagen (Luc. 2:30-32).
- **Ram** - waarop in de shofarstoot wordt gezinspeeld, de terugkeer van de Messiah aankondigend (1 Kor. 15:52). Het was ook Abraham's vervangingslachtoffer in plaats van Isaac.

Moving on in our parasha, let's focus on these interesting verses:

Vayikra 10:16 Then Moshe made careful inquiry (הִרְשָׁה הִרְשָׁה) about the goat of the sin offering, and there it was — burned up. And he was angry with Eleazar and Ithamar, the sons of Aharon who were left, saying, 17 “Why have you not eaten the sin offering in a holy place, since it is most holy, and Elohim has given it to you to bear the guilt of the congregation, to make atonement for them before יהוה? 18 “See! Its blood was not brought inside the holy place; indeed you should have eaten it in a holy place, as I commanded.” 19 And Aharon said to Moshe, “Look, this day they have offered their sin offering and their burnt offering before יהוה, and such things have befallen me! If I had eaten the sin offering today, would it have been accepted in the sight of יהוה?”

Within the text, we find a halakhic debate as to whether or not it would have been proper for Aharon and his sons to eat the sin offering while they were in a state of mourning. Moshe insists that all of the service must continue as prescribed, not considering the personal circumstances of Aharon's deceased sons. Aharon argues that all of the service prescribed for that particular day of the Tabernacle's inauguration must be followed, but when it comes to the sin offering of the goat for Rosh Chodesh (1st day of the month) – which is a fixed law for all generations – there is room to excuse them from eating it in the prescribed manner.

In Aharon's brief response, he sums up the events that have just taken place:

...such things have befallen me! If I had eaten the sin offering today, would it have been accepted in the sight of יהוה? ”

Rashbam suggests that Aharon was saying that in the midst of this great day when the glory of יהוה was displayed, his joy had become mixed with sorrow. Aharon had been able to accept Elohim's judgment and not publically display his grief, yet his heart was full of anguish and sorrow. For the meat of the sacrifices should properly be eaten with joy and not with mourning. Would יהוה really want Aharon to ignore completely the death of his two sons? There certainly was some significance to their deaths, and if Aharon would pay no attention to it, ignoring the event and its message, and go on to eat the sacrifice with a joyful heart, this would be a distortion that could not possibly be favorable in the Almighty's eyes.

Rambam continues to teach that when a disaster befalls the nation, it is important to understand the reason for it and to repent; not to ignore it. This is the same message that Aharon was trying to convey to Moshe – despite the fact

Laat ons onze parasha vervolgen met deze interessante verzen:

Vayikra 10:16 Toen deed Moshe zorgvuldig onderzoek (הִרְשָׁה הִרְשָׁה) over de geit van de zondeoffergave die, en daar was ze — opgebrand. En hij was boos met Eleazar en Ithamar, de zonen van Aharon die overgebleven waren, zeggend: 17 “Waarom hebt u de zondeoffergave niet op een heilige plaats gegeten, aangezien het allerheiligst is, en Elohim het aan u heeft gegeven om de schuld van de congregatie te dragen, om voor hen verzoening te doen vóór יהוה? 18 Zie! Zijn bloed werd niet binnen de heilige plaats gebracht; u zou het namelijk in een heilige plaats moeten gegeten hebben, zoals ik beval.” 19 En Aharon zei tot Moshe: “Ziet, vandaag hebben zij hun zondeoffergave en hun brandoffergave vóór יהוה aangeboden, en dergelijke dingen zijn me overkomen! Als ik vandaag de zondeoffergave gegeten had, zou het in het aangezicht van יהוה goedgekeurd zijn?”

In de tekst vinden wij een halachadebat of het voor Aharon en zijn zonen al dan niet juist zou geweest zijn om de zondeoffergave te eten terwijl zij in een staat van rouwen waren. Moshe dringt erop aan dat de hele dienst moet verdergaan als voorgeschreven, de persoonlijke omstandigheden van de overleden zonen van Aharon niet overwegend. Aharon argumenteert dat gans de dienst van de Tabernakel inhuldiging voor die bepaalde dag voorgeschreven, moet worden gevolgd, maar m.b.t de zondeoffergave van de geit voor Rosh Chodesh (1ste dag van de maand) - wat een vaste wet voor alle generaties is – is er ruimte om hen te verontschuldigen van het op de voorgeschreven manier te eten.

In de korte reactie van Aharon, vat hij de pas plaatsgevonden gebeurtenissen samen:

... dergelijke dingen zijn me overkomen! Als ik vandaag de zondeoffergave gegeten had, zou het in het aangezicht van יהוה goedgekeurd zijn?”

Rashbam suggereert dat Aharon zei dat in het midden van deze grote dag toen de glorie van יהוה werd getoond, zijn vreugde met verdriet was vermengd geworden. Aharon was in staat geweest het vonnis van Elohim te aanvaarden en zijn zorg niet openbaar te tonen, ofschoon zijn hart vol van angst en verdriet was. Want het vlees van de offers moest gepast met vreugde worden gegeten en niet met rouwen. Zou יהוה werkelijk willen dat Aharon de dood van zijn twee zonen volledig zou negeren? Er lag zeker een betekenis in hun dood, en als Aharon daar geen aandacht aan zou besteden, het gebeuren en zijn betekenis negeren, en verdergaan met het offer met een blij hart te eten, zou dit een verdraaiing zijn die onmogelijk in de ogen van de Almachtige gunstig kon zijn.

Rambam gaat voort te onderwijzen dat wanneer de natie een ramp overkomt, het belangrijk is om de reden daarvoor te begrijpen en berouw te hebben; het niet te negeren. Dit is dezelfde boodschap die Aharon aan Moshe probeerde over te

that the sacrificial service continued, it cannot be that everything continues as usual. The death of his sons was a lesson, and he had not yet grasped the meaning. In a moment of greatness, Moshe displays the grace found within the Torah:

Vayikra 10:20 So when Moshe heard that, he was content.

Take one more look at Vayikra 10:16 for there you will see the middle words found in the Torah (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ). There is not one middle word in the Torah, since the total number of words in the Torah is even. The center of the Torah in terms of words comes between the words Darosh Darash (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ) which literally, in context, would read “and Moshe searchingly searched”. Darash is the word from which we get “midrash”. Only by searching diligently (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ) can we penetrate to the real truth!

The middle letter of the Torah is also found in this week’s parasha. The middle letter is a vav (ו), found in the word “belly”. In the ancient Torah scrolls, this letter is actually enlarged:

Vayikra 11:42 ‘Whatever crawls on its belly (גְּחֹרֹן), whatever goes on all fours, or whatever has many feet among all creeping things that creep on the earth — these you shall not eat, for they are an abomination.

The Hebrew thought about this is that it “alludes to the humiliation of the serpent who was cut down to size and made to go on his belly (Bereshith 3:14). Only by humiliating the serpent and rejecting evil is it possible to connect with G-d.” It is interesting to me that this letter is found in the word for “belly” in the midst of the food laws.

Until now we have focused on the Tabernacle, and the absolute necessity of the priesthood to be pure and holy to enable the Presence of יהוה to dwell within. As we consider our own bodies as Tabernacles of the Most High, it seems logical that we should proceed to chapter 11 to learn of the foods which we are allowed to bring into our personal sanctuaries to achieve holiness and unity with the Spirit.

The first command that Elohim gave the first human was a dietary law with a restriction:

Bereshith 2:16 And יהוה Elohim commanded the man, saying, “Of every tree of the garden you may freely eat; 17 “but of the tree of the knowledge of good and evil you shall not eat, for in the day that you eat of it you shall surely die.”

We have been commanded from the beginning to sanctify the activity of eating. Chasidic thought explains that unclean foods are “spiritual parasites” that target specifically those areas which are potential places of holiness.

brengen - ondanks het feit dat de offerdienst voortging, kan het niet zijn dat alles als naar gewoonte verdergaat. De dood van zijn zonen was een les, en hij had de betekenis nog niet begrepen. In een ogenblik van grootheid, toont Moshe de genade die in de Torah wordt gevonden:

Vayikra 10:20 Dus toen Moshe dat hoorde, was hij tevreden.

Kijk nog eens naar Vayikra 10:16, want daar zult u de middelste woorden van de Torah zien (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ). Er is niet één middelste woord in de Torah, aangezien het totale aantal woorden in de Torah even is. Het midden van de Torah in termen van woorden valt tussen de woorden Darosh Darash (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ) wat letterlijk, in context “en Moshe zocht onderzoekend” zou lezen. Darash is het woord waarvan “midrash” afgeleid is. Slechts door vol overgave te zoeken (הַרְשׁוּ הַרְשׁוּ) kunnen wij tot de echte waarheid doordringen!

De middelste letter van de Torah wordt ook in de parasha van deze week gevonden. De middelste letter is een vav (ו), dat in het woord “buik” wordt gevonden. In de oude Torah rollen wordt deze letter eigenlijk vergroot:

Vayikra 11:42 Eender wat op zijn buik (גְּחֹרֹן) kruipt, eender wat er op alle vier gaat, of eender wat er onder alle kruipende dingen die op de aarde kruipen vele voeten heeft — deze zult u niet eten, want zij zijn een gruwel.

De Hebreeuwse gedachte hierover is dat het “zinspeelt op de vernedering van het serpent dat verkleind werd en gemaakt om op zijn buik te gaan (Bereshith 3:14). Slechts door het serpent te vernederen en kwaad te af te wijzen is het mogelijk om in contact met G-d te komen.” Mij valt op dat deze letter in het woord voor “buik” wordt gevonden te midden van de voedselwetten.

Tot nu toe hebben wij ons geconcentreerd op de Tabernakel, en de absolute noodzaak van het priesterschap om zuiver en heilig te zijn om de Tegenwoordigheid van יהוה toe te laten erin te verblijven. Als wij onze eigen lichamen als Tabernakels van de Allerhoogste beschouwen, lijkt het logisch dat wij met hoofdstuk 11 zouden vervolgen om van het voedsel te leren dat wij in onze persoonlijke heiligdommen mogen brengen om heiligheid en eenheid met de Geest te bereiken.

Het eerste gebod dat Elohim de eerste mens gaf was een voedselwet met een beperking:

Bereshith 2:16 En יהוה Elohim beval de mens, zeggend: “Van elke boom van de hof mag u vrij eten; 17 maar van de boom van de kennis van goed en kwaad zult u niet eten, want de dag dat u ervan eet zult u zeker sterven.”

Ons is bevolen van bij het begin de activiteit van eten te heiligen. De Chassidische wijze van denken legt uit dat onrein voedsel “geestelijke parasieten” die zich meer bepaald richten op die gebieden welke potentiële plaatsen van heiligheid zijn.

The food laws are about the hallowing of every day. They are about our minds and our stomachs. They teach us concerning the curbing of our appetites:

Philippians 3:19 ... whose god is their belly, and whose glory is in their shame — who set their mind on earthly things.

Avoiding unclean foods helps establish controls and boundaries in our lives. Not every appetite is worthy of being satiated. Controls and boundaries are sadly lacking in our world. We gravitate towards comfort, convenience, and gratification, but we should be focused on covenant, community, and being set apart.

2 Corinthians 6:16 ... For you are the sanctuary of the living Elohim. As Elohim has said: “I will dwell in them And walk among them. I will be their Elohim, And they shall be My people.” 17 Therefore “Come out from among them and be separate, says Adonai. Do not touch what is unclean, And I will receive you.”

Many explanations have been given for the dietary laws. Some see them as rules of hygiene. Potentially disease-ridden animals should be avoided. The greatest reason for keeping these commandments, however, are purely for the reason that they were given by the Almighty:

Vayikra 11:44 ‘For I am יהוה your Elohim. You shall therefore hallow (kadash - קדַשׁ) yourselves, and you shall be holy (kadosh - קדוֹשׁ) for I am holy (kadosh - קדוֹשׁ)... 45 ‘For I am יהוה who brings you up out of the land of Egypt, to be your Elohim. You shall therefore be holy (kadosh - קדוֹשׁ), for I am holy (kadosh - קדוֹשׁ)... 47 ‘to distinguish (le-havdil - לְהַבְדִּיל) between the unclean and the clean, and between the animal that may be eaten and the animal that may not be eaten.’ “

We find similar verses later on in Vayikra:

Vayikra 20:24 I am יהוה your Elohim, who has separated you (hivdalti - הִבְדַּלְתִּי) from the peoples. 25 ‘You shall therefore distinguish (vehivdaltem - וְהִבְדַּלְתֶּם) between clean animals and unclean, between unclean birds and clean, and you shall not make yourselves abominable by beast or by bird, or by any kind of living thing that creeps on the ground, which I have separated (hivdalti - הִבְדַּלְתִּי) from you as unclean. 26 ‘And you shall be holy (kadosh - קדוֹשׁ) to Me, for I יהוה am holy (kadosh - קדוֹשׁ), and have separated you (va-avdil - וַאֲבַדֵּל) from the peoples, that you should be Mine.

Notice the repeated words in these verses – “holy” (kadosh/kadash - קדוֹשׁ/קדַשׁ) and “distinguish/separate” (various forms of badal - בָּדַל). To be holy is to be able to

De voedselwetten betreffen het heiligen van elke dag. Zij betreffen onze gedachten en onze magen. Zij onderwijzen ons betreffende het in bedwang houden van onze eetlust:

Filip. 3:19 ... wiens god hun buik is, en wiens heerlijkheid in hun schande is — die hun gedachten op aardse dingen zetten.

Onrein voedsel vermijdend helpt sturing en grenzen in ons leven te brengen. Niet is elke eetlust waard om verzadigd te worden. Sturing en grenzen ontbreken spijtig genoeg in onze wereld. Wij glijden af naar comfort, gemak, en voldoening, maar wij zouden moeten geconcentreerd zijn op verbond, gemeenschap, en apart gezet zijn.

2 Kor. 6:16 ... Want u bent het heiligdom van de levende Elohim. Zoals Elohim heeft gezegd: “Ik zal in hen wonen en onder hen wandelen. Ik zal hun Elohim zijn, en zij zullen Mijn volk zijn.” 17 Daarom “Kom uit hun midden en zijt afgezonderd,” zegt Adonai. “Raak niet aan wat onrein is, en Ik zal u ontvangen.”

Vele verklaringen werden gegeven voor de spijswetten. Sommigen zien ze als hygiënische regels. Potentiële ziekte-overdragende dieren zouden moeten worden vermeden. De grootste reden om deze geboden te houden, is echter enkel wegens dat zij door de Almachtige werden gegeven:

Vayikra 11:44 Want Ik ben יהוה uw Elohim. U zult daarom uzelf heiligen (kadash - קדַשׁ), en u zult heilig (kadosh - קדוֹשׁ) zijn want Ik ben heilig (kadosh - קדוֹשׁ)... 45 Want Ik ben יהוה die u uit het land van Egypte opbrengt, om uw Elohim te zijn. U zult daarom heilig (kadosh - קדוֹשׁ) zijn, want Ik ben heilig (kadosh - קדוֹשׁ)... 47 om te onderscheiden (le-havdil - לְהַבְדִּיל) tussen het onreine en het reine, en tussen het dier dat kan worden gegeten en het dier dat niet kan worden gegeten.

Wij vinden later in Vayikra gelijkaardige verzen:

Vayikra 20:24 Ik ben יהוה uw Elohim, die u heeft afgezonderd (hivdalti - הִבְדַּלְתִּי) uit de volkeren. 25 U zult daarom onderscheid maken (vehivdaltem - וְהִבְדַּלְתֶּם) tussen reine dieren en onreine, tussen onreine vogels en reine, en u zult uzelf niet walgelijk maken door dier of vogel, of iets levend dat op de grond kruipt, dat Ik voor u heb afgezonderd (hivdalti - הִבְדַּלְתִּי) als onrein. 26 En u zult heilig (kadosh - קדוֹשׁ) voor Mij zijn, want Ik ben heilig (kadosh - קדוֹשׁ), en heb u afgezonderd (va-avdil - וַאֲבַדֵּל) van de volkeren, opdat u van Mij zou zijn.

Bemerk de herhaalde woorden in deze verzen – “heilig” (kadosh/kadash - קדוֹשׁ/קדַשׁ) en “onderscheid/scheid” (diverse vormen van badal - בָּדַל). Heilig zijn is in staat zijn

make distinctions and to recognize and honor the boundaries our Creator has given us. Our interaction with the Almighty is full of boundaries that must be recognized. Peter refers to us as a “royal priesthood” and Ezeziel gives us a job description of priests:

1 Peter 2:9 But you are a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, His own special people, that you may proclaim the praises of Him who called you out of darkness into His marvelous light;

Ezeziel 44:23 “And they shall teach My people the difference between the holy and the unholy, and cause them to discern between the unclean and the clean. 24 “In controversy they shall stand as judges, and judge it according to My judgments. They shall keep My laws and My statutes in all My appointed meetings, and they shall hallow My Sabbaths.

To be holy is to be a guardian of the boundaries that יהוה has set for us. Now let’s finish with some interesting thoughts on clean animals:

Vayikra 11:3 ‘Among the animals, whatever divides the hoof, having split hooves and chewing the cud — that you may eat.

These two aspects of a kosher land animal are not a means of identifying them as being kosher/clean. Rather, they are the reason for them being kosher. In other words, having split hooves and regurgitating its cud are what makes the animal clean. We can relate these characteristics to our lives. The split hoof could represent the duality of life. From the very beginning of existence, there has been a duality – land/heavens, light/darkness, humanity/Almighty, Isaac/Ishmael, Jacob/Esau, Rachel/Leah, Moshe/Aharon, Israel/nations, Shabbat/workdays, holy/profane. The parted hoof reminds us that there are distinctions in the world. By being able to distinguish between them, we can maintain our holiness.

How can we look at the chewing of the cud? Philo puts it this way:

“Just as a cud-chewing animal after biting through the food keeps it at rest in the gullet, again after a bit draws it up and chews it and then passes it on to the belly, so the student, after receiving from the teacher through his ears the principles and lore of wisdom, prolongs the process of learning, since he cannot at once comprehend and grasp them securely, until by using memory to call up each thing that he has heard...he stamps a firm impression of them on his soul.”

We could refer to this as meditation:

onderscheid te maken en de grenzen kunnen erkennen en respecteren die onze Schepper ons heeft gegeven. Onze interactie met de Almachtige is vol grenzen die erkend moeten worden. Petrus verwijst naar ons als „koninklijk priesterschap“ en Ezechiël geeft ons een taakbeschrijving van priesters:

1 Pet. 2:9 Maar u bent een uitgekozen generatie, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Zijn eigen bijzonder volk, opdat u de lof kunt verkondigen van Hem die u uit duisternis in Zijn prachtig licht riep;

Eze. 44:23 En zij zullen Mijn volk het verschil onderwijzen tussen het heilige en het onheilige, en hen doen onderscheiden tussen het onreine en het reine. 24 In geschillen zullen zij als rechters staan, en het beoordelen volgens Mijn oordelen. Zij zullen Mijn wetten en Mijn statuten houden in al Mijn vastgestelde samenkomsten, en zij zullen Mijn Sabbatten heiligen.

Heilig zijn is een bewaker van de grenzen zijn die יהוה voor ons heeft bepaald. Laten we nu eindigen met enkele interessante gedachten over reine dieren:

Vayikra 11:3 Onder de dieren, eender wat de hoef verdeelt, gespleten hoeven heeft en het gekauwde herkauwd — dat mag u eten.

Deze twee aspecten van een koosjer landdier zijn geen middel om hen als koosjer/rein zijnd te identificeren. Veeleer zijn zij de reden dat zij koosjer zijn. M.a.w., gespleten hoeven hebben en het gekauwde uitbraken is wat het dier rein maakt. Wij kunnen deze kenmerken naar onze levens overbrengen. De gespleten hoef zou de dualiteit van het leven kunnen vertegenwoordigen. Vanaf het begin van het bestaan, is er een dualiteit geweest - land/hemel, licht/duisternis, mensheid/Almachtige, Isaac/Ishmael, Jacob/Esau, Rachel/Leah, Moshe/Aharon, Israël/naties, heilig/profaan Shabbat/werkdagen. De gedeelde hoef herinnert ons eraan dat er in de wereld verschillen zijn. Door daartussen onderscheid te kunnen maken, kunnen wij onze heiligheid handhaven.

Hoe kunnen wij het kauwen van het gekauwde bekijken? Philo stelt het zo:

“Net als een gekauwd kauwend dier na het bijten door het voedsel het onbeweeglijk in de slokdarm houdt, opnieuw het na een tijdje ophaalt, het kauwt en het dan naar de buik doorgeeft, evenzo de student, na het ontvangen van de principes en wijsheids-overlevering van de leraar via zijn oren, gaat het leerproces verder, aangezien hij het niet meteen kan begrijpen goed te pakken krijgen, totdat hij door het geheugen te gebruiken om elk ding dat hij heeft gehoord weer te herinneren ... een vaste indruk ervan op zijn ziel afdrukt.”

Wij zouden ter overdenking hiernaar kunnen verwijzen:

Psalm 1:2 But his delight is in the Torah of יהוה , And in His Torah he meditates day and night.

יהוה uses a variety of pictures to make His ways known. Isn't it amazing that even in the animals He has given us as food are the characteristics that He hopes to reap in us! Your body is the "Sanctuary of the Holy Spirit". Is not the thought of bringing a pig into your Tabernacle repulsive to you? It is to יהוה. This is what we find in the context of an end-times section of Isaiah:

Isaiah 66:17 "Those who sanctify themselves and purify themselves, To go to the gardens After an idol in the midst, eating swine's flesh and the abomination and the mouse, Shall be consumed together," says יהוה .

Let's end with these verses from Thessalonians:

1 Thessalonians 4:7 For Yah did not call us to uncleanness, but in holiness. 8 Therefore he who rejects this does not reject man, but Yah, who has also given us His Holy Spirit.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Psalm 1:2 Maar zijn lust is in de Torah van יהוה , en in Zijn Torah mediteert hij dag en nacht.

יהוה gebruik een verscheidenheid aan beelden om Zijn wegen bekend te maken. Is het niet verbazend dat zelfs in de dieren die Hij ons tot voedsel heeft gegeven de kenmerken aanwezig zijn die Hij in ons hoopt te oogsten! Uw lichaam is het "Heiligdom van de Heilige Geest". Is de gedachte aan een varken in uw Tabernakel te brengen voor u niet walgelijk? Dat is het voor יהוה. Dit is wat wij in de context van een eindtijd gedeelte van Jesaiah vinden:

Jes. 66:17 Hen die zichzelf heiligen en zuiveren, om naar de tuinen in het midden een afgod achterna te gaan, varkensvlees en de gruwel en de muis eten, zullen samen worden verteerd," zegt יהוה.

Laten we afsluiten met deze verzen van Thessaloniszenen:

1 Thess. 4:7 Want Yah riep ons niet tot onreinheid, maar in heiligheid. 8 Daarom verwerpt hij die dit verwerpt geen mens, maar Yah, die ons ook Zijn Heilige Geest heeft gegeven.

Shabbat Shalom!
Ardelle